

Tudi, če vam jih ponujajo ali vas celo silijo z njimi, jih odklonite vljudno: »To ni zame!« Videli boste, kako bo vélike sram, da ste vi bolj pametni kot oni.

Želimo vam, da bi dolgo časa zdravi jedli vse tiste jedi, ki so vam najbolj všeč, in da bi zdravi pili samo zdrave pijače. Zato vam pa na vso moč priporočamo ljubo zmernost v jedi in pijači. Ne preveč jesti in ne preveč piti! Tudi ne naprej in naprej samo za eno in isto jed prositi! Jedila naj se primerno vrsté, pa bo najbolj prav. In pa vsako jed dobro prežvečite! Ne radi dobrote kar v kosih požirati! Naj pride tudi želodec do svojih pravic, da bo lahko prebavljal.

Vsem milim naročnikom in naročnicam in prijateljicam in prijateljem Angelčkovim: »Dober tek!«

Jan. Langerholz:

Medved.

Stanka je že nekaj čula o medvedih. Veliki so menda, kosmati tudi, pa kremplje imajo na nogah in ostre zobe v gobcu. Pozimi niso skoro nič nevarni, ker spe; poleti bi pa medveda Stanka nerada srečala v gozdu. Kaj, ko bi jo raztrgal in pohrustal? Kdo bi potem mami nagajal, kdo bi Tončka dražil?

Stanka je imela tudi bratca Vinka. Vinko je bil pa že kos učenjaka: bil je namreč v prvi šoli v Ljubljani. V šolo je hodil, pa na sprehod je tudi včasih šel, in vkljub učenjaku, ki se je že skrival v njegovi koži, je bilo v njem le še toliko otroka, da se je rad ustavljal pred tistimi izložbami, kjer so prodajali igrače.

O Vseh svetih je bil doma, pa je Stanki pravil, kakšne igrače so naprodaj v Ljubljani. Tiste dni se je Stanki vnela želja po medvedu. Da, tak medved, tak bi pa bil zanjo! Ravno tak kakor živ, samo malo manjši! Če bi ga malo pritisnila, bi pa kar zapel... To bi bil medved, ki bi pel! Živ medved gode, ljubljanski bi pa pel!

»Medved, medved, medved,« ji je potem govoril jeziček, dokler ga na Miklavževo jutro res ni zagledala med darili.

»Medved! Joj, medved!«

Pritisnila ga je, pa je zapel... Lepo sicer tisto petje ni bilo, a kdo bo od medveda pričakoval, da bi lepo pel?

Medved je pel, in Ivanki je bilo njegovo petje zelo po volji. Vedno sta bila skupaj, podnevi pri igri, ponoči v postelji. Krepko ga je držala v rokah, dokler ni zaspala, in menda nevede ali pa v sanjah še pritiskala na medvedov hrbet. Medved je pa pel in pel, dokler mu ni glas odpovedal. Ko je pa medved postal mutast, je moral med staro šaro, kamor je šlo že toliko igrač pred njim in jih bo šlo še nekaj za njim.